

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătă:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an .

Sibiu, 23 Octombrie st. v.

Guvernamentalii unguresci au serbat și ei diua aniversării de o sută de ani a rescoalei lui Horia.

Aceasta tot nu credem, că ar fi putut să presupună cineva, cu atât mai puțin am fi presupus-o noi Români.

Dar faptă ori-cât de neașteptată s'a petrecut în adevăr.

Guvernul prin organele sale opresce serbere; își pune oamenii să pândească după Români și să miroase nu au cumva de gând să se intrunească spre a serba; n'are incredere nici chiar în cel mai credincios aderent, și îl poftesc să calce legea să ungurească și să nu intrunească un congres bisericesc, pentru-ca într-unirea să nu cadă în același timp, în care s'ar cuveni, ca și Români să serbeze aniversarea rescoalei lui Horia.

Merge mai departe.

Stăruie guvernul unui regat vecin să întrevină la supușii lui, ca să nu serbeze nici ei reamintirea lui Horia.

Parcă este vorba de ciumă sau de cholera, atâtea măsuri profilactice se iau, numai ca Români să nu serbeze aniversarea lui Horia, și —, lucru minunat, tocmai oficioșii o serbează.

Urmărim demult pașii guvernelor și ai bărbăților politici unguresci, am vădut și am înregistrat multe slăbiciuni de ale unora și ale altora; zăpăcea însă, ce o vedem de un timp și mai cu seamă dela întâlnirea împăraților la Skiernevițe în coace, încă nu o am vădut nici odată.

Se vede, că rău s'au încurcat itele diplomației dlui Tisza, ca să fie silită a recurge la un lucru atât de neașteptat.

Este adevărat, că n'ai trebui să ne mirăm de încurătura ce o simțim cât pe colo. Aceasta după o economisirea cu politica cum sciu Maghiarii să o facă, nici că se putea altfel.

După-ce la Világos puseseră, nu mai scim a câtea oară, Ungaria cu fundul în sus, au început a se boci înaintea Europei și lumei prin emigranți și prin scerile acestora, mai târziu chiar și prin presa de tot felul din patrie, că ei au fost jigniți în lucrarea lor alcătuitoare de puterea baionetelor austriace și rusești și de uneltele camarilei din Viena. Dar dacă ar putea lucra ei în tignă, ar vedea lumea, ce stări înflorite s'ar desvolta la ei și în jurul lor. Libertatea și-ar avea la ei a casă rădăcinile și trunchiul, ear' ramurile ei ar fi adăpostitoare nu numai pentru fișii patriei, ci și pentru împregiurimea îndepărtată.

La 1867 se începe proba.

Este lung sirul celor ce sau rînduit la guvern până a ajuns rîndul pe d-l Tisza, ca să poarte frânele guvernului unguresc devenit maghiar.

Abia au început să lucre și să probeze Europei și lumei, ce sciu guvernele maghiare și bărbății lor politici, carul politic, în loc să meargă pe drum, a luat-o preste cîmpuri.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cel mai mare bărbat al lor, Francisc Deák, care a contribuit mult de Maghiarilor li s'a dat ocazia să-și probeze talentul de alcătitor de state, a simțit îndată, că carul politic al Maghiarilor o ia peste gropi și va ajunge cu timpul la vre-un pripor, unde are să se restoarne. Vădend direcționea greșită și simțind merșul incorrect al lucrurilor, nu odată să a vădut silit a le dice partisanilor sei: „Eu sunt Deák, dar' nu deákist!“ și: „Dracul e conducătorul vostru, dăr' eu nu!“

Și Deák avea dreptul de a le vorbi naționalilor sei în limba aceasta, deoarece el le recomanda să câștige simpatiile naționalităților, cu care locuiesc împreună, sprinindu-le în cultură, pe când ei nu le lasă să se cultiveze nici cu mijloacele lor private, ci căznesc ca în contul culturii să le învețe a vorbi în limba maghiară. După Deák, în locuri cu majoritate de naționalitate nemaghiară, limba majorității ar fi trebuit să se întrebuneze pe lîngă a statului atât la justiție, cât și la administrație; până când Maghiarii pe funcționarii cei ce sciu una sau altă limbă nemaghiară i-au strămutat în fundul maghiarime, ear' dela naționalitățile nemaghiare pretind să fie de sus până jos filoloage, învățând o limbă săracă de literatură și isolată de toate limbile europene cu o cultură universală.

Prin procedarea de felul acesta, nici vorbă, Maghiarii și-au înstrănat toate naționalitățile din țară, ba și le-au făcut chiar dușmane.

Cum se administrează justiția, cum se susține ordinea publică, decât au luat Maghiarii toată respunderea, ne spun defraudațiile cele multe, casul dela Tisza-Eszlár, corupționea, bătăile și omorurile la alegeri de deputați pentru legislativă terii, furturile cele mari în capitală, la posta principală, și altele de felul acestora. Ba, lucru ne mai audă! o parte, și încă partea din poliția capitalei Budapesta, care avea să impede și să urmărească crimele, a fost arestată pentru crime.

Ca modelul acesta de guvernament în lăuntru, să aibă păreche și în afară, înțelepții politici maghiari, la 1870, când Germania purta răsboiu cu Franța, zângăniau cu săbiile, răstinduse contra Germaniei. După-ce la 1875 Austro-Ungaria s'a vădut în alianță celor trei împărați, au început a se găsi frați cu Turcii și în mânia aliaților monarhiei noastre, care e și a lor, purtau chiar și fesuri turcesci. Ear' acum după-ce Monarchul nostru, care este și al lor, la Skiernevițe, se întâlnesc cu Tarul rusesc, d-le lor ignorează acest eveniment, pentru-ca să pegătească coroanei dificultăți. Ei, pe contul păcii generale inaugurate, caută să-și răsbose, căci au avut odată să sufere consecuțele unei fapte nesocotite: consecuțele detronării Habsburgilor, proclamate în Aprilie 1849 la Dobrițin!

Cu deosebire acest cap de operă politic din urmă era să-l plătească scump

monarchia noastră, pentru că era să perdem doi aliați puternici de odată spre ai avea inimici în șirurile altor inimici.

Un corespondent din Petersburg scrie ia „Allg. Ztg.“ din München, că a fost timpul suprem, ca ministrul-president al Ungariei cu ocazia desbaterii adresei să se lovească preste gură și să clarifice și rectifice raporturile dintre Austro-Ungaria și Rusia să cum le-a clarificat și rectificat, căci altecum pe lîngă toate dispozițiunile cele bune ale Rusiei față cu Austria, din atitudinea cea vrăjășească a presei unguresci se născea cel puțin un răsboiu șiaristic. „Începutul“ dice coresp. se și făcuse; căci dacă însuși precautul diar „Journal de Saint Petersbourg“ s'a vădut îndemnat a pune în paralelă atitudinea lui „Pester Lloyd“ față cu întâlnirea împăraților la Skiernevițe, cu atitudinea foaiei lui Atsacov „Russ“ și a deduce din nemulțumirea amândoror cu evenimentul acesta, că acesta trebuie să fie de importanță mare, fiindcă a provocat neplăcerea contrarilor politicei russesci, atunci se poate vedea că în sferele guvernului se începuse deja a se considera limbagiul foilor unguresci ca nepotrivit spre a întări raporturile cele bune dintre Austro-Ungaria și Rusia. Deoarece aici dintre foile unguresci numai „Pester Lloyd“ este cefit, al cărui redactor, după cum se scie, are legături intime cu casa deputaților Ungariei și trece de autorul răspunsului la mesagiul, să nu se putea altfel, decât că expectorațiunile foaiei numite să se iee de identice cu opinionea dominantă în casa deputaților Ungariei față cu Rusia. Dacă cu toate aceste... rapporturile cele bune dintre Petersburg și Viena au rămas neschimbate, s'a întemplat în linia primă, pentru că aici sunt oamenii conviniți, că atât împăratul Francisc Iosif, cât și contele Kálmoky vor fi toți să dea puțin încântări de cele petrecute în casa ungurească a deputaților, ca și cei de aici și pentru că au incredere, că amândouă persoanele înalte vor face tot ce le va fi cu putință, ca raporturile cele bune față cu Rusia să nu se turbue.

Ori cum ar fi, fiascul guvernului și al diplomației unguresci nu se mai poate ascunde. „St. Petersb. Ztg.“ într-o corespondență sa, venită dela Viena, „a cărei autor este o persoană de poziție înaltă“, o constată aceasta și adăuge, că d-l Tisza, și cu el casa deputaților Ungariei, în public și sârbătorescă au dîs un pater peccavi, au cerut „în toată regula și solemn iertare dela Rusia“, „... a fost o mărturisire oficială, că Ungaria a greșit și a comis o stângăcie mare“.

Eată unde au adus lucrurile înțelepții alcătitorii de staturi.

Astfel de fiascuri însă nu vin bine poporului ales al Maghiarilor, ear' guvern care are responsabilitatea pentru ele, temându-și popularitatea, trebuie să caute undeva vr'un lucru, prin care să poată abate atențunea în altă parte.

,In der Not frisst der Teufel Flie-

Insetiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redactiunea și Administrația: Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc. Manuscrise nu se înapoiază.

gen“ dice Germanul și așa reptiliile fondului de dispoziție nu se rușinează a se ocupa — după ce cu Rusia o a bagat așa de urât pe mâncă, — cu aniversarea rescoalei lui Horia.

Așa este. De lumi de către fondul de dispoziție a pus o mulțime de condeie în mișcare ca să serie despre Horia, ear' oficiul oficioaselor vine tocmai în diua aniversară ca să sărbătoarească pe Horia.

Se înțelege că sărbătoarea aceasta este corespondența caracterului scriitorilor. Cetească cine va vră d. e. articolul din „Pester Lloyd“ dela 1 Noemvrie n. și va recunoaște pe misionarul civilizației, care nu se deosebesc într-unic de acei misionari care cântau în Cluj în vara trecută, afară de: „O te biidős bocskor!“ și alt product, care testează de o deosebită gingășie civilisațoare și care acum nu o mai ascundem publicului. Eată ce se cântă astă vară după aria „Csicsoné“ în Cluj:

„Az oláhnak van egy papja
Az is ki ment a faluba,
Roșesc galambom!
Rád illik a nagy bótom,
Kidobunk az ablakon“.

Ce ironie!

Reptiliile săbiră, până răgușesc, asupra asuprișilor de acum o sută de ani, căci în necasurile lor au recurs la ultima ratio și spun că au fost „crânceni“.

Dar spună-ne d-lor, care popoare sunt necrâncene când recurg la arme! Si apoi acele „crânceni“ s'au întemplat înainte de aceasta cu o sută de ani și le-a comis un popor sclavat, care a cercat să rupă lanțurile unor tirani, cărora le plăcea se trăiască și să se învăluiească din sudoare străină.

Noi nu întrebăm, ce au făcut d-lor la 1848 și 1849, când au inaugurat libertatea ridicând furci pe toate dealurile, ci ii îndreptăm să se întrebe ce au făcut în vara trecută în Cluj cu Români care nu le-au făcut nimică și pe urmă chiar cu oamenii lor, cărora le-au scos ochii și le-au sfârmătat fălcile.

Cu toate aceste noi mulțumim guvernului unguresc pentru concursul care ni l-au dat foile sale pentru a împrospea în memorie evenimente care sunt dureroase pentru noi, dar au fost tot odată și folositoare. Mulțumim preste tot presei maghiare, fiindcă a contribuit și contribuie foarte mult la reamintirea rescoalei din timpul lui Horia.

Una am dorit însă. Ca astfel de reamintiri să nu se mai întempe spre acoperirea fiascurilor ce „marii diplomați“ le înțreprind spre jignirea păcii sau pentru că dicând „pater peccavi“ să se roage de iertare, ei purceșând cu totul din alte indemnuri să apropie și să câștige simpatiile tuturor naționalităților, ca la vreme de nevoie toate împreună umăr la umăr să apere libertatea veritabilă, ce d-l Tisza pentru putere pare gata a o jertfă.

Revistă politică.

Sibiu, 23 Octombrie st. v.

O tempora...! Frații de odinioară, așe nu chiar de mult, ai Turcilor, sunt în poziția neplăcută, dar' impusă lor, de a huidui pe aceia, despre care se susține, că sunt de al lor sânge. **Cestiunea căilor ferate orientale** devine pe dî ce merge tot mai acută. Este evident, că aci se va manifesta mai întâi firea luerurilor stabilite la Skiernevițe. Ministrul nostru de externe va avea prilegiu să vorbească naintea delegațiunilor, și drept preludiu nimenea altul decât „Pester Lloyd“, marele turcofil de pe timpul răboiului rus-ture, e cercat să serie întocmai precum urmează: „Este o adevărată perfidie, ce se întemplieră în această facere la Constantinopole, voind să eludeze prin pedezi meșteșugite o convenție internațională, pe a cărui temeu puterile contrahente au făcut bona fide investiționi foarte considerabile. Între astfel de împregui rări pot oare statele contrahente, poate în deosebi monarchia noastră, care a inițiat și a condus negoziările, sub a cărei egida Serbia și Bulgaria au acceptat îndatorirea aceasta și spesele rezultate din ea, poate oare monarchia noastră să proceadă altcum, decât să-și asigureze construcția cu orice preț...?“ Așa vorbește astăzi organul principal din Budapesta despre Turcia și trăgănarea ei de a construi juncțiunile de căi ferate, ce sunt stipulate în tractatul de Berlin. Aceasta stabilește în art. XXXVIII, că numai decât după încheierea sa să se încheie convențiunile privitoare la juncțiunile căilor ferate dintre Austro-Ungaria, Poarta, Serbia și Bulgaria. De atunci au trecut aproape șase ani și tot încă nu s-a corespuns acestui articol al tractatului de Berlin. Drept aceea „Pester Lloyd“ sfîrșește apostrofa sa astfel: „Dorim și săptăm, ca delegațiunile și de astă dată să dea părerei acesteia expresie hotărâtă, că ele vor sprințini guvernul și vor afla cuvințele potrivite pentru legitima indignație a opiniei publice asupra acestui scandal diplomatic.“ Așa va fi, dacă o dice „Pester Lloyd.“ Noi de sigur nu putem avea nimică în contra acestei politice. De altă parte le poftim domnilor din Budapesta poftă bună la hapul presentat din Viena.

Oficioasele din ambele părți ale monarhiei sunt de un timp încoace foarte active. Dar și trebuie să fie, pentru că au să descurce ce au încurcat oficioșii, miniștrii din Budapesta și din Viena. Este scut ce a produs în sferele politice externe mesajul în dieta Ungariei și pe urmă ce a produs răspunsul în delegațiuni în anumite sfere interne. Era și parte mai este încă nedumirire într'o parte și cealaltă în privința situației noastre interne și externe, de oarece unorale place dacă monarchia austro-ungurească n'are nimic de a face cu Rusia. Diarele ma-

ghiare fără deosebire de colorit politic, guvernamentale și opoziționale vorbesc cu nemulțumire despre rezultatul întrevederii dela Skiernevițe. Maghiarilor anevoie le afi gustul: fără de o Rusie aliată nu vedeam asigurată pacea europeană, de care cu deosebire Maghiarii au afăta lipsă, — astăzi după ce Rusia, precum a asigurat de repetite ori Maiestatea Sa, a intrat în alianță, Maghiarii sunt earashi nemulțumiți. În Rusia, după părerea Maghiarilor, nu trebuie să avem încredere, Rusia li se pare Maghiarilor mai primejdiașă atunci când se alătură la alianța de pace: din toate pare că e ceva pentru ce Maghiarii nu se pot împăca cu relațiunile de prietenie a monarhiei noastre cu Rusia și poate că această nemulțumire provine din cauza că Slavii din Austro-Ungaria se bucură de aceeași prietenie, pe care Maghiarii nu o văd buna.

Din telegrama noastră de ieri, privitoare la alegerile pentru Reichstag-ul german se vede, că vor trebui să aibă loc 97 balotajuri, la care mare parte sunt angajați socialisti. Aceștia au adresat, după „Neue freie Presse“, un apel către partizanii lor, să aleagă la balotajuri numai astfel de candidați, cari se deobligă a vota în contra prolongațiunii legii despre socialisti, în contra legilor penale înăspriate, în contra restricțiunii dreptului electoral general direct și secret, în contra lungirii periodelor de legislatură, în contra introducerii caietelor de lucru, precum și în contra vămilor și impositelor pe mijloacele necesare de traiu.

Revista diarelor.

Eată în întregul lui articolul din „Pester Lloyd“, despre care am vorbit în revista politică de ieri:

„Era în epoca luminilor. Filosofia s'a ureat în persoana împăratului Iosif II, în scaunul împăratului Habsburgilor, când în Ardeal, se împlinesc astăzi exact o sută de ani, a isbuințat o răscaloală, care nu-și găsește în ceea ce privesc crudiile seamănă, decât în răboiale Sclavilor și în genere a îmbogățit variata istorie a bestialității omenesci, cu specialități de tot nouă. Ceea ce a prevenit înțelepciunea patriotilor serioși, să și întărimplat. Din scânteile de nemulțumire, care le-a aruncat conscripțiunea militară în mijlocul poporului român până atunci pacinic, s'a desvoltat un incendiu, care amenință de a pune întrugul marele ducat al Transilvaniei în flacări și care s'a lăvit până spre Buda și Pojoni. După adunarea de pe popor din câmpul dela Meșteacă și o ceată de țărani și de păstorii, al cărei simbure militar se alcătuia din tâlhari și desertori, a năvălit spre curțile nemășilor Maghiari. O lungă agitație se făuse mai nainte, însă isbuințarea a fost neașteptată. În acele dintre satele din comitatul Zarandului, în care locuiesc Maghiari, s'a comis în dilele de 2 și 3 Noembrie tot felul de crime. Nu s'a crăpat nici

vîrstă, nici sex, nici chiar copilul din pânătele mamei; în trei dîle au căzut jertfă 133 persoane, familiile întregi au fost măcelărite. Toată avereia ucișilor a fost declarată ca pradă bună. Si pentru ca răscoala să fie înfierată și cu marca fanatismului religios, n'au fost cruceați decât aceia dintre Maghiarii de confesiune catolică ori reformată, care și-au renegat de frica morții legea și au primit confesiunea ortodoxă. În urmă, după ce răscoala a înaintat în orașele Roșia și Abrud, era la ordinea dîlei pângărirea bisericilor și executarea săngeroasă a Maghiarilor ce stăruiau prelungă legea lor. De o parte moarte și părjol, ear' de alta fugă din fața primejdiei, care în toată ținută, în tot ciasul era mai amintătoare, aceasta era imaginea ce o prezenta timp de mai multe săptămâni pitoreșcile ținuturi muntoase, bogate în aur, dela Apusul Ardealului. Ear' datele aceste nu sunt luate din comoara fantasiei mișcate, ci sunt autentice și stau pe o sigură basă istorică.

„Chiar mai însăspăimântătoare decât puterea crudă a răsculaților era idea, în ale cărei servicii pretindeau ei a se fi pus. Horia, Cloșca și Crișan, oameni de săngheroasă memorie, se gerau în fața poporului orbit ca nisice oameni de încredere ai împăratului. Ei au fost creduți de amici și inimici! Românul adora în împăratul pe Dumnezeul seu pământesc, care săde în depărtare, încungurat de tot felul de strălucire, în scaunul seu. Acest mare împărat s'a coborât acum la el. Până în cea din urmă coliba din munți, până în cea mai ascunsă mină a străbătut veste, că împăratul îi ocrotesc pe cei asupriți, că face ca dreptatea să fie dreptate fără considerație pentru persoane și starea lor. Între cei ce au căutat ocrotire a fost și Horia. Si că împăratul a vădu miseria și a voit să ajute, aceasta o dovedește ordinul dat cancelariei pentru desființarea iobăgiei. În acest evangeliu al eliberării sociale se dice: „Deoarece aici în Ardeal tot mai există vechile abusuri spre scădere libertății firescă, și nu sprez, că ea există și în alte câteva ținuturi ale Ungariei, veți lua măsuri să se facă publicațiunile trebuințioase, pentru ca această înjosire slugarnică și robească a neamului omenesc pre tutindenea să se desfințeze fără de întărișare.“ Cum au trebuit să străbată aceste cuvinte și aceste idei în inimiile bieților coloni, care, sleiți economicesc prin îndoita apăsare a domnilor de pământ și lipsiți de drepturi, deodată își găsește prin aceasta dreptatea! Ei voiau mai mult ca dreptate, erau însetați de răsunare! Ce fierbere trebuia să se producă în sufletele pe căt de ortodoxe, pe atât de superstitioase, când popa vorbia despre nedreptatea, ce i se făcea sfintei lor legi? Cum trebuia să se oglindescă în gândul lor conflictul constituțional dintre rege și statu? Apoi, la urma urmelor, împăratul făcuse apel la puterea lor! Conscriptiunea militară, care produsese atâtă spăimăț în

domnii de pămînt, ce oare alta putea să însemneze decât eliberarea de sub jug, libera viață de ostaș? Tot ceea ce împăratul a făcut ori a omis în cei din urmă ani, trebuia să-i întărească pe Români în iluziunea, că împăratul și Maghiarii sunt despărțiti pentru totdeauna printr'un conflict neînvins. Astfel zadarnic ar fi arătat Horia diploma privitoare la dreptul de tîrg ca un autograf împăratesc, zadarnic o cruce drept o dovadă despre grația împăratescă; el n'ar fi putut răpi cu sine un întreg popor.

„Ceea ce este mai greu, nici domnii de pămînt, cei persecuți de răsculatori, n'au putut să scape de această grozavă bănuială. Cei patru ani ai domniei împăratului Iosif au produs ori amintă astăzi pustiuri în toate relațiunile politice, religioase și sociale, încât nimic nu mai pare stabil. Pe lângă ca să indicăm numai pe cele mai importante măsuri, au urmat în cursul acestui an una după alta: răpirea coroanei la Viena, introducerea limbei germane în oficii și conscripțiunea militară. Nimenei nu scia, unde se va opri spiritul neobosit al împăratului. Organele militare observau față cu întreaga afacere o atitudine rece și neutrală. Palatele, al generalului comandant și al guberniului, se aflau în Sibiu una lîngă alta, dar Feldzeugmaistrul V. Preisz a lăsat săptămâni întregi nebăgăte în seamă cele mai importante și mai stăruitoare provocări venite dela guberniu. Si dacă era cineva, care trebuia să fie mai de aproape informat despre intențiunile împăratului, acesta era comandanțul militar. Această atitudine a oficerilor împăratesci a contribuit în genere mai mult decât alte fapte în adevăr cu mult mai importante la producerea unei neîncrideri în politica lui Iosif.

„Ar fi un păcat chiar și numai de a pune întrebarea, dacă Iosif a scut de răscaloală ori dacă el a favorizat-o. Cercetările conștiințioase au înălțat cu desăvirsire aceste bănueli, deși ele sunt naturale și general răspândite. De ori și ce vină nu poate însă împăratul Iosif să fie absolvat. El scia despre agitaționea, în care se aflau țărani români; el trebuia să scie, că de mulți tâlhari primejdialia țara și cum după barbaria generală a poporului ori și cea isbuințare nelegită trebuia să aibă consecuțe groaznice. Dar' privirea lui nu era îndreptată asupra țăranelor, ci asupra nobilimii, în ea vedea el pe dușmanul binelui și al ordinei legale. El primescă aproape cu o bucurie reușitoare scirea despre lățirea spiritului nelegitului în Ardeal, și cu amară ironie condamnă cancelaria, care cerea ocrotire pentru cei amenințați. În viața comună chiar și cel mai aspru judecător etic trebuie să absolve, dacă n'am voit și n'am făcut nimic rău. În politică însă nu e îndestulătoare curățenia intențiunii și a faptei, ci trebuie să ne dăm seamă, cum o vor înțelege aceia, care nu scu să judece corect. Istoria împăratului Iosif ne dă destule dovezi, că primejdii se pot nașe, dacă domitorul

Foița „Tribunei“.

Aluna.

O hazlie întemplieră pădureață
Tradusă din limba germană
de

Nicolae Corcheșiu.
(Continuare.)

„Ce drac se petrece aici?“ întrebă Waldraff cu un amestec de mânie și de mirare.

Elena era palidă ca moartea. Felix însă sttea drept, cu capul plecat puțin spre baronul Bisam, ca și când ar fi fost perdat cu totul în contemplarea banului de aur. El voia să se arăte bărbat chiar și în pericol.

Ei tată, uită ce de bani!“ strigă micul Felix. „Si apoi strigoiu încă este aici. Eu am audit dicîndu-se, că la o comoară trebuie să fie prezent totdeauna și un strigoiu.“

Baronul la gluma neînționată a micului strengar, începă să rîdă ca un copil, apoi întrebă: „Cum se întemplieră, ca noi să ne întrunim cu toții aici?“

„Pardonă-ne, d-le baron!“ dise Waldraff rece. „Noi am audit din depărtare pre dl baron declamând și strigând cu o voce jovală și astfel am urmat sunetul voiei d-voastră.“

„Chiar așa am pătit-o și eu“, răspunse bătrânul. „Eu am audit pre dominalui“, și acum arăta spre Felix, „de departe saltând de bucurie și am venit încoacea. Aici am găsit pe Felix cel norocos, la Neron al meu! Hura!“

„Ce faci aici tu Elena?“ întrebă forestierul cu o voce aspră, baronul însă îl întreburse istorisindu-i pre scurt întemplieră rară, prin care s'a descoperit colecționa de monete. Felix trebuia să arate aluna și Waldraff la vederea numelui „Elena“ și a inimii ce erau gravate pre ea, și încrînuită fruntea întorcându-și fruntea într'altă parte.

Străinul, care până aci ascultase în tăcere, acum adăuse zimbind: „Eu credeam că numai varga de alun are o oare-care influență asupra elevilor leniști, dar acum văd, că fructul alunului are o putere și mai mare, deoarece este în stare să descopere chiar și comori. Mi-ar plăcea însă să sciu, cum a ajuns sub această lespe de colecțione prețioasă?“

Pădurarul îi răspunse încet: „Dacă posesorul cel dintâi, moșul baronului, a fost tot așa de copilăreț ca urmașul seu, atunci este ușor de înțeles. El a urmat exemplul corbilor, cari fură și ascund tot ce este strălucitor, așa, că numai după ani și prin întemplieră se află cele ascunse.“

Străinul îi dise apoi cu un zimbet fin baronului:

„Eu cred că timpuri răsboinice l-au în demnat pre respectivul posesor, ca să îngroape această colecție prețioasă.“

Pre bătrânul, aceste argumente însă nu-l interesau de loc, și el privia cu oare-care mirare asupra tinérului, pre care pădurarul îl recomandă cu înțeles.

„Dl Leon Eiler din capitală, mirele fizice mele.“

Pre față celui recomandat se putea observa o mirare de tot mare, cari Felix strigă surprins: „Leon, ești tu într'adevăr? Abia te-ăs fi putut recunoaște.“

„Da, eu sunt“, răspunse cel întrebat; „și tu ești Felix cel norocos, după cum te numiam noi în gimnasiu. Vino la sinul meu! fidel amic

ce ești.“ Si cei doi consolari se îmbrățișă spre mirarea celor prezenți.

În fine dl Eiler se adresă cătră pădurar cu înțeles:

„Te rog, d-le Waldraff, binevoiesc a-mi explica, cum vin eu la atâtă onoare, ca să fiu recomandat de d-ta ca mirele domnișoarei Elena, fica d-tale?“

Elena asculta cu atâtă atenție, încât nici nu respiră. „Ei la dracul“, dise Waldraff, „nu și-a spus tatăl d-tale nimic despre înțelegerea dintre noi?“

„Nici un cuvînt.“

„Noi ne-am fost înțeles ca d-ta, când vei împlini al 25-lea an, să affli despre toate. Si apoi cred, că cu ocazia ultimei d-tale visite, când ai fost la noi, Elena 'ti-a plăcut.“

„Aceasta nu o pot nega“, dise zimbind dl Eiler, „și eu o afflu și acum foarte frumoasă și atrăgătoare, durere însă, trebuie să-ți mărturisesc, cum că la onoarea și la titlul de mire, trebuie să renunț, fiind de doi ani acum căsătorit.“

(Va urma.)

nu și să seamă despre urmările psihologice ale măsurilor ce ia.

Încă o învățătură petem să tragem din această întemplieră tristă. Întocmai precum în casul acesta tâlharii de profesioniști și desertorii joacă un rol important, nu se poate găsi societate fără elemente anarchice, puse pe un terim nelegit care prin chiar existența lor primejdiesc liniștea și desvoltarea. Câtă vreme clasele domitoare și factorii dominitori, ori cât de desbinăți prin diferențe religioase și politice, față cu această primejdie iau o poziție solidară, agitatorii și soții lor nu se pot aștepta decât la pedeapsa cuvenită. Numai desbinarea claselor dirigente face îmbunătățirea anarchiei cu putință, căci turburătorii păcii contează totdeauna pe ajutorul ori cel puțin pe conivența uneia dintre părți, când atacă pe celalătă. Aceasta o învățătură înfricoșătă pentru toți aceia, care din considerații de partid aproba ceea ce este neplăcut ori păgubitor pentru partidul opus. Întocmai precum Demosteni i-a exhortat pe Elini, ca ori cât de înverșunat s-ar fi luptând între dinspre pentru hegemonie, față cu barbarii să fie uniți, tot astfel și factorii conservatori de stat nu trebuie nici odată să uite, că luptele trebuie să se termineze acolo, unde începe primejdia pentru succesele culturii comune. Atât Iosif II cât și nobilimea maghiară au nescotit acest punct. Asuprarea plugarului din partea nobilimii a fost motivul legal (Rechtsgrund) al rescoalei, îngăduirea împăratului a făcut îmbunătățirea și pustiurile ei cu putință.

Cel mai important rezultat al desvoltării istorice a patriei noastre este, că pacea și desvoltarea sănătoasă mai bine se poate asigura prin guvernarea casei de Habsburg cu ajutorul puterii ideii de stat maghiar. Se cum pasiunile și pustiurile timpului lui Horia s-au reînăscut cu putere înmulțită de către-ori s-a produs un conflict mai serios între aceste puteri.

Conflictul social și religioase, care au dat răscoalei Românilor un caracter special, au dispărut cu desăvârșire sub înmormântarea ideilor de libertate ale anului 1848. Cu toate acestea se fac din anumita parte încercări spre a împresona în memorie pre Horia și Cloșca. Emigrații români voiesc să profite de centenarul răscoalei, care cade în primele dîle ale lunii Noemvrie, pentru că să arangieze în București demonstrații lărmuitoare contra Ungariei. Tinerimea universitară din București participă la aceste demonstrații, care amintă în prima linie interesele reale și active ale României. Guvernul României a și crezut de cunună să iee măsuri contra arangiatorilor acestei serbări făcute pentru glorificarea unor ucigași și tăciunari. El nu facea prin aceasta decât ceea ce-i comandă precauția. Noi Maghiarii putem să privim întreaga afacere cu cea mai obiectivă liniște.

Amenințătoarele elemente de vrajba și de nedreptate, care au fost active la anul 1784, au dispărut în anul 1848. În Ardeal ca în Ungaria plugarul liber săde în avere sa liberă; nu este principiu atât de temut, ca să-l poată supera. Aceleasi legi le garantează Românilor aceleasi drepturi politice și să însarcineaza cu aceleasi datorii ca pe Maghiarii nobili ori burgheri. În sfîrșit, națiunea e unită cu regale ei, și de aceea sunt mai tari ca ori și când. Numai agitația criminală poate protesta, că este vre-o analogie între timpul nostru și epoca lui Horia și Cloșca.

Cronica.

Secretar de stat în ministerul de honvedi, precum se comunică acumă positiv, va fi numit deputatul dietal de Gromon, va să fie un bărbat din cercurile parlamentare, de vreme ce nouă ministru de honvedi a eșit din sururile armatei.

Un nou notar public în Făgăraș. Ni se serie din Oradea-mare, că notarul public numit de curând pentru Făgăraș, d-l Andrei Csányi, și-a făcut studiile gimnaziale la Beiuș,

serie dar și vorbesce bine românesce. Îl este altul nepot de soră reposatului canonice grăcat. Ioan Pop și e cunoscut în cercurile române din Oradea-mare ca om moderat și înclinat să trăi în bune relații cu România.

*

D-I I. C. Lugoșianu ne trimite o scrisoare, prin care exprimă mulțumirile sale față cu mai multe persoane de distincție și în deosebi față cu Ilustrațile Lor Episcopul Lugojului și Episcopul Aradului. D-za ne spune tot odată, că nu a dat în călătorie să reprezinte, fiindcă îi lipsia concesiunea din partea ministerului reg. ung. care în cercuri private, ceea ce ar fi putut, nu a voit să se producă, va da însă în Viena o reprezentanță.

*

† Comitesa Otone Porcia născută Popovici, fiica fostului inspector dominal al Beiușului și încreștată de aceste din viață, la Oradea-mare. Precum ni se serie din Oradea-mare, reposata și păstrată totă viața trăgea de înimă pentru neamul și religia ei. Comitele Porcia, fiu iertat, era italian, însă fiul seu, Ludovic, este maghiarizat dimpreună cu numărătoare sa familie.

*

Programul serbarei centenarului lui Horia în Iași. „Duminică în 21 Octombrie 1884. La ora 6 p. m. cortegiu compus din studenți universitari, din cetățeni și din societăți constituite care vor voi și lăsa parte, plecând dela universitate, va percurge străzile universității, Alexandri, Stefan cel mare și se va opri în piața Stefan cel mare, în fața statuii, unde se va înălța o alocuție de ocazie.

De aci cortegiu trecând prin strada Steier și Ghica Vodă, se va opri în fața bustului lui Grigore Ghica unde se va înălța o alocuție. Pe urmă cortegiu plecând prin străzile Ghica Vodă, cismărie Podul-Vechiu, Stefan cel Mare și Lăpușneanu se va opri la marele hotel Traian unde va avea loc banchetul aranjat de comitetul care vor participa toți cei ce și-au procurat bilete.

Președintele comitetului de serbare va presida și banchetul. Cele dintâi toasturi patru la număr se vor ridica de membri din comitet. Fiecare din aceste toaste va fi urmat de un cântec ce se va executa de către muzicanți.

Toasturile ce se vor mai ridica vor trebui să fie lipsite de ori ce alusie politică și tendență de activitate.”

*

Viitoarea expoziție universală din Paris. Exposiția universală ce se va face în anul 1889 în Paris cu ocazia aniversării de o sută de ani a revoluției franceze, a fost deja hotărâtă în principiu și în cîrind să fie decretată de președintele republiei. Încă nu s'a luat o decizie definitivă în privința locului, se pare însă, că se va alege pentru aceasta cîmpul lui Marte. Proiectele privitoare la localitățile Vincennes, Saint-Onen și Courbevoie au fost înfălturate de vreme ce o mare expoziție trebuie să fie în apropierea unui rîu, care să înlesnească transporturile cele grele.

*

Conferența asupra cestiunii Congo-ului se va deschide în Berlin probabil la 15 Novembrie.

*

O observare. Prin o omisiune tipografică n'au venit la cunoștința cîitorilor nostri o observare redacțională la notiță publicată în cronică noastră de ieri după „Tutova” sub titlu „O încreștere în ritul ortodox,” — e observare de nrămorâtorul cuprinză: „Nu se poate să un creștin boțezat să mai fie încă odată boțezat, sau respectivul protocoleu n'au scut-o aceasta sau boțezul nu s'a întâmplat într-o adevărată, ci e vorba de o simplă delă o confesiune creștină la alta.”

Dobrogea economică.

Presentul și viitorul seu.

(urmăre)

Ocupându-ne aci de consecințele ce se vor putea trage din colonizație, ne vom întreba: care element ne-ar conveni, corespunzînd mai bine cu interesele noastre naționale, și care este națiunea cu care am pută să colonisăm Dobrogea?

Să susținem, fără nici o basă însă, că colonizația cu Germani ar putea corespunde într-un mod fericit intereselor economice ale Dobrogei; și ca ajutor al acestei opinii, susținătorii sei ne spun, că rasa germană este una din rasele cele mai bine constituite pentru travaliu.

Agricultori prin excelență, industriali inteligenți și comercianți îndemnători, toate acestea sunt titluri, ce se cer unui bun colon, și cari nu lipsesc Germanului.

Dar aceste calități, pe cari suntem totdeauna gata să le recunoasce, nu vin în ajutorul intereselor noastre economice și politice, pe cari nu trebuie să le neconsiderăm.

Noi fără a contesta toate acele calități ce enumărăm mai sus, cari aparțin rasei germane,

ne vom pronunța contra unei colonizații cu din această rasă, căci ea are o mulțime de dezavantajii.

Fără îndoială că Germanul este un bun lucrător, un lucrător chiar de primul rang, rivalizând cu cel englez.

Ceea ce remarcăm însă într-însul este că el nu se poate lesne asimila, fiind continuu legat prin sentimente către națiunea mamă. El va avea continuu în minte țara sa natală „Sein Vaterland” și va tinde să se alipă de țara sa de origine. Afără de aceasta Germanul păstrează tradițiile și cultul națiunii de care s'a deslipit, și acestea sunt unele din cauzele, cari dau mult de gândit națiunilor, printre cari acești coloniști, de altminterile îndemnători, s'au infiltrat pe nesimțite.

Constituția noastră prohibind colonisarea cu ori-ce naționalități străine gînte latine, singur Italianul nu se oferă atenției noastre. Pe lungă altă calitate ce el posedă, mai are și pe aceasta că se poate lesne asimila, uitându-și patria mamă și devotându-se intereselor țărei adoptive.

După opinia noastră o colonisare în Dobrogea cu Italiani ar fi din cele mai nimerite și oportună mai cu seamă în aceste momente, când depopularea Dobrogei se efectuează pe nesimțite.

Soluția acestei probleme este, credem, din cele mai fericite și conformă cu spiritul constituției chiar.

În privința avantajelor, ce putem obține prin colonizație vom dice că ele sunt multiple. Cu Rossi le vom divide în directe și indirecte.

După acest economist, ele sunt directe când națiunea mamă sau metropola colonizează cu scopul de a deschide debușuri productelor sale și cu prevedere pentru un viitor apropiat; și în al doilea cas, când metropola poate trage avantage imediata.

Beneficiile, ce noi putem trage din colonizație, cad în ambele categorii, de aceea soluția problemei ce încercăm să rezolvăm, interesează în cel mai final grad pe stat.

Nu este inutil de a adăuga, că o administrație intelligentă și părintească, respectând libertatea cultului, precum și răspândirea instrucției, va contribui a face din această achiziție un adevărat debuș pentru producția țării mame.

În ceea ce privesc viitorul economic al Dobrogei, el se va schimba complet în avanajul acestor provinții, atât de bine ajutată de poziția sa geografică, dând într-o zi un mai mare avantaj comercial general al țării.

Noile porturi ale Dobrogei deschise la Marea Neagră, vor face din această provinție un mare debuș pentru producția noastră.

Predicând o situație economică înfloritoare acestei provinții pentru viitor, vom susține în același timp, că nici celelalte centruri de desfacere nu trebuie să lasate în neșăsare. Astfel vom susține, că este necesar, ca porturile Brăila și Galați să li se dea importanță ce ele componă.

Drumul de fer, de care se vorbă nu de mult în lumea economică și tehnică destinat unui Dobrogea cu România prințul mod prește Dunăre, al cărui proiect este în studiu, va fi chemat a concura într-un mod considerabil, scurtând astfel distanțele, ce separă țeara de portul Kiustenge. Dacă acestui proiect îl săracă de o aplicație practică, este facil să se spune, că portul Galați va perde din importanță, pe care o va căștiga portul Brăila.

Ceea ce mai putem adăuga este, că porturile noastre din Marea Neagră sunt chemate să facă într-o zi o concurență serioasă Odesei și celorlalte porturi ruse din Marea Neagră.

Nu vom lipsi de a spune, că ne trebuie multe silințe pentru a ajunge acolo, unde noi dorim; dar în oportunitate cu sacrificiile ce vom face, prevedem și beneficiile ce pot rezulta din transacțiile noastre. Trebuie să avem totdeauna în vedere în asemenea cestiuni capitale, ca și în cestiunile de ordin secundar ori particular, că pentru a obține beneficii, ne trebuie eforturi, și recompense nu se obțin decât cu acest preț.

Ioan I. Nacian.

„Voința naționă.“

Din

Biblioteca poporă a „Tribunei“
au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novelă de *Ioan Slavici*. 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
 Nr. 2. Fata Stolerului de *Matilda Cugler-Poni*. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
 Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de *I. T. Mera*. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
 Nr. 4. Pipraruș Petru. Poveste de *I. T. Mera*. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebirea librăriilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cîvenit.

Varietăți.

(Memoria unui orb). În acest moment se află la colegiul Saint-Etienne, la Delhi (India engleză), un student orb, care trece ca o adeverătă minune în ceea ce privesc memoria. Chanda Singh (acesta este numele studentului de care este vorba) nu știe nici să cetească nici să scrie, dar are o memorie atât de mare încât recită cuvînt cu cuvînt, toti autorii clasicii englezi, persani, etc. și face calcule aritmetice cu o repește de necreșut. În câteva secunde, el face înmulțiri de mai multe cifre, care ar cere cel puțin trei minute unui student ordinar. Chanda Singh a fost întrebat după ordine de directorul instrucției publice din Paunjaumb și a isbutit că și al 27-lea din mai multe sute de candidați. Tânărul orb va depune în curînd esamenul seu de candidat în drept.

(O revoluție.) Una din decisiunile luate la Washington de către învățătorii care s-au adunat pentru a adopta un meridian unic este și următoarea: „Diuă să înceapă la mieșul nopții și ceasurile să se numere dela 0 la 24. Nimenea nu poate să facă idee despre revoluția ce asemenea trebuie să aducă în obiceiurile și mai ales în vorbirea noastră.

Astfel, pentru a se conforma cu hotărîrea învățătorilor nostri, romancierii n'au să mai scrie: „Mieșul nopții, ciasul crimei!“ Ci, „două-deci și patru de ciasuri — sau zero ciasuri — ciasul crimei!“ Pe afișele teatrului nu se va mai ceta că piesa va începe la ora 9 seara, ci la ora 21, și tot astfel în toate.

(O rețetă.) Adesea sgărieturile pisicilor dispar cu greu de pre mânile copiilor. Pisica nu poartă mănuși și nu ține seamă unde și pune labele. O sgărietură usoară poate să se înveneze, și remediu cel mai bun este de-a spăla sgărietura cu o infuzie de capete de cuișoare și de mac. După ce sgărietura este bine steară în urmă este unsă cu puțin collodiu.

Posta ultimă.

Budapesta, 3 Noemvrie n. Contele Melchior Lonyay a fost lovit de gută și a murit la oarele $5\frac{1}{4}$ d. a.

Londra, 3 Noemvrie n. Granville a declarat în casa de sus, că scirea despre căderea Chartumului e neadeverată.

Turin, 3 Noemvrie n. Regele și Regina Italiei au sosit în 2 l. c. n. pentru a asista la închiderea expoziției. Poporațiunea le-a făcut o ovăzune imposantă începând dela gară de-alungul stradalor până la reședință. Regele și Regina au trebuit să apară de mai multe ori pe balcon pentru a mulțumi poporațiunei.

Neapole, 3 Noemvrie n. De alătări până aici nu a fost nici un cas nou de cholera. O singură persoană, îmbolnăvită din dîlele trecute, a murit de cholera.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Fiume, 4 Noemvrie n. Ciotta a fost ales cu mare majoritate de președinte.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 1 Noemvrie st. n.

Grâu (din Banat):	72—75 Kilo fl. —— pănă ——
76—81 Kilo fl. —— pănă ——, (lungă Tisza)	72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.95 pănă 8.45, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.85 pănă 8.35, (de Alba-Réglală) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.85 pănă 8.35, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. —— pănă ——, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.60 pănă 8.10.
Săcăra (ungurească)	70—72 Kilo fl. 6.85 pănă 7.10.
Oră (nutreț):	60—62 Kilo fl. 6.25 pănă 6.60; (de berarie) 62—64 Kilo fl. 6.90 pănă ——
Ovăs (unguresc)	37—40 Kilo fl. 6.15 pănă 6.55.
Cucuruz (de Banat):	dela fl. 6.70 pănă 6.75; de alt soiu fl. 6.65 pănă 6.90.
Rapiță fl.	11.50 pănă 12.75; de Banat fl. 11.25 pănă 12.—.
Mălaiu (unguresc):	fl. 6.20 pănă 6.50.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară)	75 Kilo fl. 8.33 pănă 8.35 (per Septembrie—Octombrie)
Kilo fl.	7.82 pănă 7.85.
Săcăra (primăvară)	— Kilo fl. —— pănă ——
Cucuruzul (Mai—Iunie)	fl. 5.84 pănă 5.85.
Rapiță (August—Septembrie)	fl. 12.5/8 pănă 12.5/8.
Spirt (brut)	100 L. fl. 28.75 pănă 29.52.

Bursa de Viena

din 3 Noemvrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.50
" " hărție " 4%	93.55
" " hărție " 5%	89.45
Imprumutul căilor ferate ung.	142.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	106.50
Bonuri rurale ung.	101.30
" " cu cl. de sortare	100.40
" " bănățene-timisene	100.—
" " cu cl. de sortare	99.75
" " transilvane	100.—
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	93.25
Imprumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.—
Rentă de hărție austriacă	81.10
" argint austriacă	82.25
" aur austriacă	103.50
Losurile austri. din 1860	134.50
ACTIONILE BĂNCEI ASTROUNGARE	860.—
" de credit ung.	292.—
" " austr.	290.40
Argintul	—
Scrierii fonciari ale institut. de cred. și ec. „Albina"	101.50
Galbeni impărațesci	5.76
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.80

Bursa de Budapesta

din 3 Noemvrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.25
" " hărție " 4%	93.55
" " hărție " 5%	89.45
Imprumutul căilor ferate ung.	143.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	106.—
Bonuri rurale ung.	101.—
" " cu cl. de sortare	99.50
" " bănățene-timisene	100.—
" " cu cl. de sortare	99.—
" " transilvane	100.—
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	93.25
Imprumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.—
Rentă de hărție austriacă	81.10
" argint austriacă	82.25
" aur austriacă	103.50
Losurile austri. din 1860	134.50
ACTIONILE BĂNCEI ASTROUNGARE	860.—
" de credit ung.	292.—
" " austr.	290.40
Argintul	—
Scrierii fonciari ale institut. de cred. și ec. „Albina"	101.50
Galbeni impărațesci	5.76
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.80

[71] 14

Banca generală de asigurare**„TRANSILVANIA"**

în Sibiu,

= fundată în a. 1868 =

asigurează pe lângă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra periculului de foc și esplosiune clădiri de ori cefel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viață omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc

în a. 1869—1880 fl. 362,354.67
în a. 1881 " 64,802.82
în a. 1882 " 54,792.92
în a. 1883 " 34,761.25

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1880 fl. 247,755.97
în a. 1881 " 35,163.90
în a. 1882 " 32,382.04
în a. 1883 " 32,843.10

Suma fl. 516,711.66

Suma fl. 348,145,01

fl. 864,856.67 cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospective și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțione în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapesta—Predeal		Predeal—Budapesta		Budapesta—Arad—Teiuș		Teiuș—Arad—Budapesta		Copșa mică—Sibiu	
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	Bucuresci	7.15	—	—	Teiuș	2.89
Budapesta	8.00	6.55	9.45	Predeal	1.09	—	—	Alba-Iulia	8.00
Szolnok	11.24	10.55	12.18	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	Brașov	2.06	—	—	Arad	3.35
Oradia mare	4.11	5.18	3.20	Feldioara	2.16	6.30	5.45	Glogovaț	4.16
Várad-Velence	4.21	9.37	3.25	Apatia	2.44	7.09	6.28	Gyorok	4.47
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	Agostonfalva	3.18	8.09	7.36	Pauliș	5.02
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	Homorod	3.51	8.53	8.34	Radna-Lipova	5.25
Rév	5.46	11.41	4.81	Hăsfaleu	4.51	10.18	10.22	Conop	5.57
Bratca	6.09	12.15	—	Sighișoara	5.11	10.55	11.14	Bărzova	6.18
Bucia	6.27	12.48	—	Elisabetopol	5.39	11.36	12.07	Soborșin	7.11
Ciucia	6.52	1.48	5.28	Mediaș	6.00	12.11	12.43	Zam	7.48
Huedin	7.32	3.21	6.01	Copșa mică	6.29	12.35	1.23	Gurasada	8.22
Stana	7.51	3.54	—	Micăsasa	—	12.54	1.42	Ilia	8.40
Aghiriș	8.12	4.34	—	Crăciunel	—	7.25	2.33	Branicica	9.02
Ghimbău	8.24	4.52	—	Teiuș	7.38	2.26	3.13	Branița	9.32
Nedea	8.38	5.11	—	Ajund	7.55	2.48	3.38	Orăștie	9.45
Cluj	8.57	5.40							